

EL MUSEU DE LA VIDA RURAL DE LA FUNDACIÓ CARULLA DECLARA L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA I ECOLÒGICA

Les organitzacions culturals i artístiques al món anglosaxó i europeu, així com els artistes i el sector cultural estan declarant l'emergència climàtica i ecològica.

El 3 d'abril, 193 entitats ho van anunciar i avui ja són moltes les que s'han subscrit a la iniciativa. Entitats com la Tate Gallery o el Consell Internacional dels Museus a Anglaterra se sumen a la proposta.

Què vol dir declarar l'emergència? Vol dir sumar-se a la campanya i fer públic un manifest consensuat que cada equipament cultural o cada creador es fa seu.

La Fundació Carulla, amb el moviment Mutare, ja va iniciar fa dos anys una clara aposta per situar la cultura com a motor de transformació en aliança amb l'educació.

El Museu de la Vida Rural vol posar de manifest que aquesta aliança, aplicada als reptes de la sostenibilitat, és estratègica, urgent i fonamental.

Per això aquest setembre, que es preveu actiu en reivindicacions per part dels joves d'arreu del món reclamant als adults mesures davant l'emergència climàtica, volem apostar per l'educació cultural i per la sostenibilitat, i declarem també l'emergència climàtica i ecològica.

Des del Museu de la Vida Rural de la Fundació Carulla ens comprometem a treballar i donar suport a la nostra comunitat cultural i educativa així com als responsables públics corresponents per fer front a aquesta emergència, i busquem l'aliança i la col·laboració amb tots aquells i aquelles que estan treballant en la mateixa línia.

MANIFEST

EL MUSEU DE LA VIDA RURAL DE LA FUNDACIÓ CARULLA DECLARA L'EMERGÈNCIA ECOLÒGICA I CLIMÀTICA

Aquestes són les nostres intencions:

1. Contribuirem a generar coneixement per entendre la realitat

Sentim a parlar molt, aquests dies, sobre el clima i les emergències ecològiques, però no sempre n'entendem les dimensions ni coneixem les possibilitats de fer front a la situació.

Sabem que cal revertir polítiques inconsistentes i comunicar la urgència d'un canvi sistèmic de llarg abast. Però no n'hi ha prou, ens caldrà aplicar tota la creativitat, la imaginació, el coneixement i l'expertesa acumulada al llarg dels anys per fer-hi front. És un repte, una oportunitat.

El Museu de la Vida Rural és un lloc de trobada amb la ciutadania; oferirem espais per entendre la realitat sobre l'emergència, i els canvis necessaris que caldrà imaginar i acordar entre totes i tots.

2. Emprendrem accions mediambientals

Els governs del món s'han compromès amb aquest repte. L'acord de París i l'Agenda 2030 d'objectius de desenvolupament sostenible (ODS) que han assumit implica que han d'emprendre mesures polítiques i legals per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle abans del 2025, i reduir els nivells de consum dels recursos naturals.

El Museu de la Vida Rural ens comprometem a treballar per reduir, també, la nostra petjada ecològica. Ens trobem ara immersos en un procés d'acreditació europea (EMAS) en aquesta línia.

Però sobretot treballarem activament per imaginar maneres, convocar debats, educar i aportar coneixement sobre com regenerar els recursos naturals del planeta.

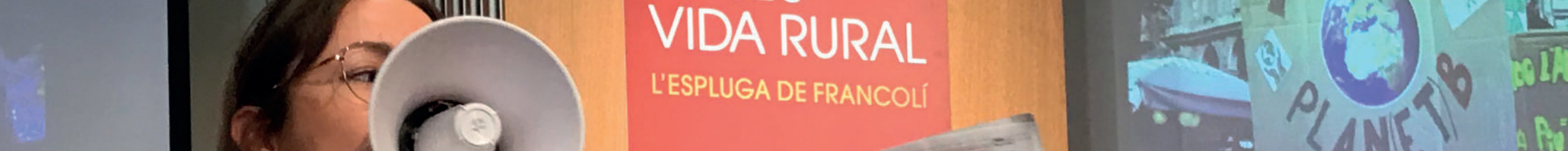
3. Estarem compromesos amb la justícia social

Sabem que l'emergència s'ha originat a partir d'injustícies profundament sistèmiques. Les arts i la cultura ens ajuden a imaginar i forjar canvis en les maneres com ens relacionem els uns amb els altres, i amb el món.

Des de la Fundació farem el que sigui possible per:

- Habilitar espais de diàleg i expressió entre les nostres comunitats (com els espais Mutare).
- Fer recerca sobre les conseqüències de l'emergència climàtica (refugiats, immigrants, contaminació, pobresa...) i possibles accions a emprendre.
- Posar-nos al servei de l'educació i l'aprenentatge de petits i grans.
- Generar coneixement contrastat sobre els ODS: l'agricultura i l'alimentació sostenibles, la vida sana i el benestar per a totes les persones, l'energia assequible i segura, la gestió sostenible dels boscos, de l'aigua, l'empoderament de les nenes i les dones, les societats pacífiques i inclusives, o el consum i la producció sostenibles.

El món rural ens aporta moltes pistes, errors i encerts sobre totes aquestes qüestions.

LA CULTURA HA DE DECLARAR AQUESTA EMERGÈNCIA PERQUÈ

1. La cultura ens convoca

La cultura ens permet construir la nostra identitat i relacionar-nos amb els altres. La participació, la pluralitat i la diversitat fan que les connexions i els enllaços siguin més forts.

La cultura té el poder de convocar persones de diferents generacions, patrimoni, gènere, classe i experiència laboral per trobar un punt de vista comú: es pot recórrer a totes les perspectives per crear el futur en què volem viure.

Els espais socials de celebració ens permeten mirar enrere i endavant en el temps, on el nostre coneixement col·lectiu, la intuïció i el sentiment de meravella del que és possible es troben.

2. La cultura ens renova i ens transforma

Els llenguatges artístics ens permeten parlar de manera diferent i construir o afrontar canvis culturals.

Les arts ens serveixen per involucrar les persones a un nivell imaginatiu.

Les activitats culturals toquen valors intrínsecs de connexió, història, lloc i significat.

La cultura explora la poesia del cor, el dolor del que estem perdent, i un desig de restaurar i celebrar la vida.

La cultura és, literalment, l'acció de cultivar, i conrear la terra és la base de la societat. En ella es creen les condicions per a la renovació i el canvi, tot ajudant-nos a imaginar el món com nosaltres voldríem que fos.

3. La cultura construeix capacitats d'actuació

La participació és clau per a moltes de les pràctiques culturals i artístiques actuals.

La cultura dinamitza el coratge i les capacitats de les persones per actuar de manera col·lectiva i afrontar els nous reptes.

Cultura vol dir construir habilitats creatives, recuperar artesanía perduda, i aprendre a fer i participar. La idea de pertinença, l'empatia, l'amabilitat, la cura i la preservació ofereixen alternatives al creixement «il·limitat».

El joc i la creativitat amplien el ventall de possibilitats davant les pors i la incertesa. Les formes no competitives de treballar obren un espai per assajar noves realitats de la vida dins dels límits ecològics.

La cultura ens permet imaginar noves maneres de viure i ens aporta coneixement de nosaltres mateixos com a part de la natura.

4. La cultura ens permet aprendre

El debat i la política pública encara no han assumit el paper que juguen, les arts i la cultura, per accelerar i fomentar el canvi de la societat en un moment d'emergència ecològica i climàtica.

El canvi de les societats està directament relacionat amb la manera com les persones aprenem i gestionen les nostres diferències per conviure en un món finit.

Hem de reinventar un futur més viable. Ens cal ser atrevits i ampliar mirades.

Serà imprescindible tenir un paper actiu des del Museu i la Fundació en aquest procés de reinvençió.